

Sygn. akt IV U 28/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jolanta Krzywonos
Protokolant:	st. sekr. sądowy Maria Misiuda

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r.

sprawy W. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o rentę

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 3 listopada 2017

znak : (...)

oddala odwołanie

Sygn. akt: IV U 28/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 23 maja 2019r 2016r.

Decyzją z dnia 3.XI.2017r. znak:(...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. po rozpatrzeniu wniosku W. B. odmówił przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, powołując się na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z dnia 31.X.2017r., zgodnie z którym wnioskodawca nie został uznany za niezdolnego do pracy.

Od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca W. B. , podnosząc, że w dalszym ciągu się leczy i jest niezdolny do pracy .

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W. B. urodził się w dniu (...) W dniu 19.V.2017r. złożył wniosek w sprawie ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy przyznawanej na podstawie przepisów ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W dziesięcioleciu przed zgłoszeniem wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy udowodnił wymagany staż pracy. Był uprawniony do świadczenia rehabilitacyjnego .

Orzeczeniem Lekarza Orzecznika ZUS z dnia 3.X.2017r. wnioskodawca został uznany za zdolnego do pracy. Takie samo stanowisko zajęła Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 31.X.2017r.

(dowód: dokumentacja w aktach ZUS)

W celu ustalenia stanu zdrowia wnioskodawcy W. B. , a w szczególności, czy jest on częściowo niezdolny do pracy, zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji i czy niezdolność ta ma charakter trwały czy okresowy, oraz od kiedy powstała niezdolność do pracy czy w okresie zatrudnienia, Sąd dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych : ortopedy, kardiologa i neurologa –specjalisty medycyny pracy .

Biegli sądowi z zakresu ortopedii , kardiologii oraz neurologii i specjalisty medycyny pracy zgodnie zaopiniowali ,że stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia nie powodują niezdolności do pracy. Stanowisko to w całości potwierdził specjalista medycyny pracy / k. 19,20, 26-29 , 43-44 /.

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny w oparciu o wskazane dowody z dokumentów, które jako sporządzone w przepisanej formie, przez powołane do tego organy, uznano za w pełni wiarygodne.

W ocenie Sądu, walorem wiarygodności można obdarzyć opinie biegłych sądowych chirurga. Wspomniane opinie zawierają wszystkie konieczne elementy opiniowania, a więc wywiad uzyskany od wnioskodawcy i z zapisu dokumentacji medycznej, rezultaty własnych badań, wskazanie dokumentacji medycznej będącej przedmiotem analizy, rozpoznanie lekarskie i wniosek końcowy dotyczący niezdolności do pracy, w tym odnosi się również do dokumentacji lekarskiej zgromadzonej w sprawie. Merytoryczna analiza również pozwala na przyznanie opiniom biegłych waloru wiarygodności. Sąd podzielił zatem powyższe opinie i wnioski końcowe przedstawione przez biegłych, uznając je za spójne i logiczne. W kontekście natomiast całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd uznał zarzuty złożone przez wnioskodawcę do opinii biegłego kardiologa za nieuzasadnione. Zarzuty bowiem zawierają jedynie własną ocenę, a wniosek o innego biegłego kardiologa Sąd oddalił ,gdyż podstawą dopuszczenia dowodu z innego biegłego kardiologa musiałyby być zarzuty dyskredytujące tą opinię, a nie tylko brak zgody na stanowisko biegłego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jest nieuzasadnione.

Przedmiot sporu w niniejszej sprawie stanowiło ustalenie, czy wnioskodawca spełnił pierwszą przesłankę uprawniającą do nabycia prawa do renty , a to przesłankę niezdolności do pracy , gdyż pozostałe z przesłanek stanowiły okoliczność bezsporną.

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS – renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy;
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Zgodnie z art. 12 ust. 1 i 3 ustawy emerytalnej, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się z jednej strony stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, z drugiej zaś możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, że wnioskodawca nie spełnia warunku określonego w treści przepisu art. 12 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Sąd w celu ustalenia tych okoliczności dopuścił i przeprowadził dowód z opinii biegłych .

Biegli w sporządzonych w opiniach jednoznacznie wskazali, że obecny stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia orzeczenia wobec niego częściowej niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.